

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej, doręczonej jej pismem z dnia 29 października 2015 r., DIGIT/R/3/SDP/PT 5107460 (2015), w której to decyzji Komisja zaklasyfikowała na szóstym miejscu ofertę strony skarżącej na jedną z trzech odrębnych partii (partię nr 3) w ramach otwartego postępowania przetargowego nr DIGIT/R3/PO/2015/0008 – STIS IV, oznaczonego „Support and consulting services for technical informatics staff IV (STIS IV)”;
- nakazanie Komisji naprawienia szkody poniesionej przez stronę skarżącą wskutek utraty możliwości zaklasyfikowania jej na pierwszym miejscu w odniesieniu do partii nr 1 porozumienia ramowego STIS IV; oraz
- obciążenie Komisji całością kosztów.

Zarzuty i główne argumenty

Zdaniem strony skarżącej należy stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji, gdyż zawiera ona niewystarczające uzasadnienie: i) w odniesieniu do oceny oferty technicznej; ii) w odniesieniu do powodów, z jakich oferty finansowe spółek i konsorcjów, którym udzielono zamówienia w wyniku przetargu, nie zostały uznane za anormalnie niskie, a także z powodu naruszenia przez Komisję dokumentów umownych i prawa Unii w zakresie istnienia oczywistych błędów w ocenie.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2015 r. – Facebook/OHIM – Brand IP Licensing (lovebook)

(Sprawa T-757/15)

(2016/C 068/52)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Facebook, Inc. (Menlo Park, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: adwokaci M. Granado Carpenter i M. Polo Carreño)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (OHIM)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Brand IP Licensing Ltd (Road Town, Brytyjskie Wyspy Dziewicze)

Dane dotyczące postępowania przed OHIM

Zgłaszający: Brand IP Licensing Ltd

Przedmiotowy sporny znak towarowy: Słowny wspólnotowy znak towarowy „lovebook” – zgłoszenie nr 9 926 577

Postępowanie przed OHIM: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 30 września 2015 r. w sprawie R 2028/2014-2

Żądania wnoszącego odwołanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji w całości w zakresie, w jakim uchylono w niej decyzję Wydziału Sprzeciwów uwzględniającą sprzeciw wobec rejestracji zgłoszonego wspólnotowego znaku towarowego nr 9 926 577 LOVEBOOK na podstawie prawdopodobieństwa wprowadzenia w błąd, opierając się na tym, że podobieństwa między oznaczeniami są niewielkie w stosunku do różnic między nimi, a w postrzeganiu właściwego kręgu odbiorców całościowe wrażenie wywierane przez oznaczenia jest takie, iż nie są one podobne, i jest tak, nawet jeśli wcześniejsze znaki towarowe cieszą się wzmocnionym charakterem odróżniającym;

— obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Sądem.

Podniesione zarzuty

— Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 grudnia 2015 – EDF Toruń przeciwko Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA)

(Sprawa T-758/15)

(2016/C 068/53)

Język postępowania: Polski

Strony

Strona skarżąca: EDF Toruń SA (Toruń, Polska) (przedstawiciel: K. Sienkiewicz, adwokat)

Strona pozwana: Europejska Agencja Chemikaliów (ECHA)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji nr SME(2015)4950 z dnia 3 listopada 2015 r. wydanej przez Europejską Agencję Chemikaliów oraz faktury VAT nr 10054011 z dnia 3 listopada 2015 r., dotyczących nałożenia opłaty administracyjnej za nieprawidłowe wskazanie wielkości przedsiębiorstwa podczas dokonywania zgłoszenia do rejestru REACH;
- zasądzenie od pozwanej na rzecz skarżącej kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący braku mocy obowiązującej zaleceń Komisji z dnia 6 maja 2003 r. dotyczących definicji przedsiębiorstw mikro, małych i średnich (2003/361/WE), i konieczności stosowania przepisów krajowych w tym zakresie;
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia postanowień rozporządzenia Komisji (WE) nr 340/2008 ⁽¹⁾, z uwagi na fakt, iż Agencja nie ma prawa nakładać kar pieniężnych na podmioty dokonujące zgłoszenia do rejestru REACH;
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady proporcjonalności, poprzez nałożenie opłaty administracyjnej w wysokości rażąco wysokiej w stosunku do nakładu pracy podjętego w związku z ustaleniem prawidłowej wartości przedsiębiorstwa;
4. Zarzut czwarty dotyczący nadużycia władzy, poprzez nałożenie opłaty na podstawie decyzji zarządu Europejskiej Agencji Chemikaliów nr 14/2015 podczas gdy nie ma ona mocy obowiązującej;
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia zasady równości poprzez różnicowanie wysokości opłat administracyjnych w zależności od wielkości podmiotu, który ma zostać obciążony opłatą, podczas gdy nie ma żadnych argumentów przemawiających za słusznością takiego rozwiązania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 340/2008 z dnia 16 kwietnia 2008 r. w sprawie opłat i należności wnoszonych na rzecz Europejskiej Agencji Chemikaliów na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) (Dz.U. L 107, str. 6).